

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 14^{ΗΣ} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1965

ΠΡΟΕΔΡΙΑ Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ ΝΟΒΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ παρελθόντος ἔτους κ. Ἰωάννης Ξανθάκης, λαβὼν τὸν λόγον ἀρχομένης τῆς συνεδρίας, ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του, ὡς κάτωθι, πρὸς τὰ μέλη, τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν εἰς αὐτὸν συνδρομὴν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προεδρικῶν καθηκόντων του, εἶτα δέ, παραδίδων τὴν προεδρίαν, ἐκάλεσε τὸν Πρόεδρον τοῦ ἔτους 1965 κ. Γεώργ. Ἀθανασιάδην Νόβαν καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. Κωνστ. Τσάτσον, ὅπως καταλάβουν τὰς θέσεις των.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Αἰσθάνομαι σήμερον ὅλως ἰδιαίτερον εὐχαρίστησιν καὶ ἱκανοποίησιν, διότι παραδίδω τὴν προεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας εἰς ἓνα διακεκριμένον συνάδελφον, μέλος τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν, τὸν ποιητὴν κ. Γεώργιον Ἀθανασιάδην Νόβαν.

Συγχρόνως ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς ὑμᾶς διὰ τὴν τιμὴν, διὰ τῆς ὁποίας μὲ περιεβάλατε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐμπιστευθέντες εἰς ἐμὲ τὸ ὕπατον τῆς Ἀκαδημίας ἀξίωμα.

Ὅπως ἐτόνισε καὶ ὁ προκάτοχός μου Πρόεδρος τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1963, τὰ προβλήματα τῆς Ἀκαδημίας εἶναι τόσον μεγάλα καὶ ἔχουν τόσην σημασίαν διὰ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ Ἑθνους, ὥστε ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρον τὴν πλήρη ἀνάλωσιν τῶν δυνάμεών του.

Νομίζω, ὅτι δὲν παρέλειπα νὰ καταβάλω πᾶσαν δυνατὴν εἰς ἐμὲ προσπάθειαν διὰ νὰ προωθήσω κατὰ τὸ δυνατόν τὰ προβλήματα τῆς Ἀκαδημίας, τὰ ὅποια εἶχον τεθῇ ἀπὸ τὸν προκάτοχόν μου. Οὕτω, εἶμαι εὐτυχὴς ἀναγγέλλων σήμερον τὴν κατάθεσιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Γεωργίου Παπανδρέου τοῦ θεμε-

λίον λίθον τοῦ νέου Μεγάρου τῆς Ἀκαδημίας, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ στεγάσῃ τὰ Ἐπιστημονικὰ Ἰνστιτοῦτα καὶ Κέντρα αὐτῆς.

Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι ὁ διάδοχός μου κ. Γεώργιος Ἀθανασιάδης Νόβας, ὅστις ὄχι μόνον δὲν ὑστερεῖ ἀπὸ ἀπόψεως ἱκανότητος καὶ δραστηριότητος τῶν προκατόχων του, ἀλλὰ κέκτηται ἐπιπροσθέτως καὶ ὑψηλὸν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ Ἀξίωμα, θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως καταστῇ νόμος τοῦ Κράτους τὸ ὑπὸ μελέτην σχέδιον νόμου, διὰ τοῦ ὁποῖου τὰ Ἐπιστημονικὰ μας Ἰδρύματα θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐκπληρώσουν πλήρως τοὺς σκοπούς των.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην θεωρῶ χρέος μου νὰ ἐκφράσω τὰς βαθεῖας εὐχαριστίας μου εἰς τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς Συγκλήτου, διὰ τὴν ἀπεριόριστον βοήθειαν τὴν ὁποίαν μοῦ παρέσχον.

Ὅλως ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἀκαδημίας κ. Ἀναστάσιον Ὁρλάνδον, ὅστις, παρὰ τὸν φόρτον τῶν ἐπιστημονικῶν ἀσχολιῶν του, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν μὲ ἐστέρησε τῆς πολυτίμου συνδρομῆς του.

Τέλος ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τόσον τὸ ἐπιστημονικὸν ὅσον καὶ τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν μοῦ παρέσχε κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων μου.

Ἐπιθυμῶ δὲ νὰ τονίσω, ὅτι τὸ ὀλιγάριθμον διοικητικὸν προσωπικὸν κατέβαλεν ὅλως ἰδιαίτερας προσπάθειας διὰ τὴν διεξαγωγὴν καὶ διεκπεραίωσιν τῶν τρεχόντων διοικητικῆς φύσεως ζητημάτων τῆς Ἀκαδημίας, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἐμπειροῦ Ἐφόρου αὐτῆς κ. Γεωργίου Βέλτσου, ὅστις ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν λίαν πολυτίμους ὑπηρεσίας προσέφερεν εἰς τὸ Ἰδρυμα.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Μὲ ἐξαίρετικὴν ἱκανοποίησιν καὶ μεγάλην χαρὰν κάμνω τὴν στιγμὴν ταύτην χρῆσιν τοῦ προνομίου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν Ὁργανισμόν τῆς Ἀκαδημίας ἔχω, νὰ προσκαλέσω τὸν διάδοχόν μου κ. Γεώργιον Ἀθανασιάδην Νόβαν, ὅπως καταλάβῃ τὴν ἔδραν τοῦ Προέδρου, καὶ τὸν ἐκλεκτὸν συνάδελφον κ. Κωνσταντῖνον Τσάτσον, ὅπως καταλάβῃ τὴν ἔδραν τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Σώματος.

*

Μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ νέου προεδρείου, ὁ ἀναλαμβάνων Πρόεδρος κ. Γ. Ἀθανασιάδης Νόβας ἠὺχαρίστησε τὰ μέλη διὰ τὴν ἐκλογὴν του καὶ ἐξέθηκεν, ὡς κατωτέρω, τὰς περὶ τοῦ ἔργου του ὡς Προέδρου, ὡς καὶ τὰς περὶ τοῦ ἔργου ἐν γένει τῆς Ἀκαδημίας σκέψεις του :

Μὲ βαθειὰν συναίσθησιν καὶ τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς εὐθύνης, θεωρῶ χρέος μου, ἀξιότιμοι Κύριοι Συνάδελφοι, νὰ σᾶς ἐκφράσω ἐκ νέου τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν τόσον τιμητικὴν ψῆφον σας, πὺν μὲ ἀνέδειξε Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, εἰσερχομένης ἐφέτος εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς λειτουργίας της, ἔτος, καθ' ὅλους τοὺς οἰωνούς, τὸ πλεόν πρόσφορον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της.

Ἀναλαμβάνω τὰ καθήκοντά μου ὡς τεσσαρακοστὸς Πρόεδρος μὲ τὴν εἰλικρινῇ ἐπιθυμίαν νὰ ὑπηρετήσω δημιουργικῶς τοὺς ὑψηλοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ γεγονός ὅτι εἶμαι ἐπιφορτισμένος συγχρόνως καὶ μὲ τὰ βαρύντατα καθήκοντα τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, μοῦ ἐπιβάλλει τὸ χρέος νὰ ἀναμετρήσω εὐ-
συνειδήτως τὰς δυνάμεις μου καὶ νὰ τὰς καταμερίσω ἀναλόγως, διὰ νὰ ἀνταποκριθῶ, ὅσον ἐφικτόν, εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην σας. Εὐελπιστῶ ὅτι θὰ τὸ ἐπιτύχω, βασιζόμενος εἰς τὴν πολύτιμον συνδρομὴν τῶν ἀξιολόγων μελῶν τῆς Συγκλήτου, ἰδιαίτερος δὲ τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Ὁρλάνδου καὶ τοῦ προκατόχου μου κ. Ξανθάκη, οἱ ὅποιοι πάντοτε, ἀλλὰ εἰδικώτερον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐπέδειξαν τόσην δραστηριότητα διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν βασικῶν ζητημάτων τῆς Ἀκαδημίας.

Φυσικῶ τῷ λόγῳ, πολύτιμος θὰ εἶναι τῆς Ὁλομελείας τῶν Συναδέλφων ἡ τελικὴ συνδρομὴ καὶ ἐγγνώμων θὰ εἶμαι πρὸς ὅλους, διότι θὰ τὴν προσφέρουν ὡς πάντοτε.

Ἐκφράζω ἐπίσης ἐκ προοιμίου τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ μὲ βοηθήσουν μετ' ἀφοσιώσεως εἰς τὸ ἔργον μας τόσον τὸ ἐπιστημονικὸν ὅσον καὶ τὸ διοικητικὸν καὶ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας. Γνωρίζω καλῶς ὑπὸ ποίας δυσμενεῖς συνθήκας προσέφεραν ὡς τώρα τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας των, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἐπὶ μακρὰ ἔτη Ἐφόρου τῶν ὑπηρεσιῶν, τοῦ κ. Γ. Βέλτσου, τοῦ ὁποίου δικαίως ἀνεγνωρίσθη ἡ γόνιμος συμβολή. Τώρα πὺν προχωροῦμεν εἰς βελτίωσιν τῶν ὅρων λειτουργίας τῆς Ἀκαδημίας, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀκόμη θερμότερος θὰ εἶναι ὁ ζῆλος των καὶ πλουσιώτερος ὁ ἀμητὸς ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος.

Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν δημιουργεῖται νέος σταθμὸς τοῦ βίου του, εὐνοϊαν ἀποτελεῖ ἡ παρουσία εἰς τὸν προεδρικὸν θῶκον, ἀλλὰ καὶ ἀντιστοίχως βαρύτερα γίνεται ἡ εὐθύνη. Δὲν τὸ ὑποτιμῶ.

Γνωστὰ εἶναι τὰ βασικά μας ζητήματα. Καὶ γνωστότερα κατέστησαν ἀπὸ τὴν εὐτυχῇ σύμπτωσιν τῆς προχθεσινῆς συναντήσεώς μας, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτὴν αἶθουσαν, μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου. Τὴν ὀνομάζω εὐτυχῇ, διότι κατ' αὐτὴν συνεζητήθησαν ἐδρέως τὰ θέματα καὶ τὰ αἰτήματα τῆς Ἀκαδημίας, διὰ νὰ εὕρουν, ὡς προσεδοκάτο, εὐμενῇ ἀπήχησιν καὶ πλήρη ἀποδοχὴν. Δικαιούμεθα νὰ

πιστεύωμεν ὅτι ραγδαία θὰ εἶναι ἡ ἐξέλιξις πρὸς τὴν ὀριστικὴν των ἐπίλυσιν. Ἀναντίρρητον δὲ εἶναι ὅτι, πραγματοποιουμένων τῶν αἰτημάτων τῆς Ἀκαδημίας, ἀνοίγεται ὄντως μία νέα ἐποχὴ εὐφορίας, ἡ ὁποία εὐχομαι νὰ ἀποδώσῃ πλουσίους καὶ ὕμνους καρπούς.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσω ὅτι ἐκ τῆς προχθεσινῆς συναντήσεως ἀπεκομίσσαμεν καὶ μίαν ἄλλην ὠφέλειαν. Ἡ ἀπήχησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου κτιρίου μας εἰς τὸν Ἡμερήσιον Τύπον, ἐνισχυθεῖσα ἀπὸ τὴν διεξαχθεῖσαν ἐδῶ συζήτησιν, διεφώτισεν εὐρέως τὴν κοινὴν γνώμην περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας. Καὶ δὲν κρινώ τοῦτο ἀσήμαντον. Ἐχω διαπιστώσει ὅτι ἐπικρατεῖ ἄγνοια ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας, ἀκόμη καὶ εἰς κύκλους τάξεων μορφωμένων, ἀκόμη καὶ μεταξὺ ἀνθρώπων ἐχόντων πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα. Εἰς αὐτὴν τὴν Βουλὴν, ὅτε πρὸ τινων ἐτῶν εὐρέθην εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ὑποστηρίξω ὠρισμένον αἶτημα τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐπικαλεσθῶ τὴν ἀνάγκην ἐνισχύσεως τῶν Ἐπιστημονικῶν τῆς Ἰνστιτούτων, ἐμνημόνευσα δὲ πόσα εἶναι ταῦτα καὶ ποία ἡ ἐθνικὴ σημασία τοῦ ἔργου των, ἔγινα ἀκουστός μὲ πολλὴν περιέργειαν, φυσικὰ δὲ καὶ μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον. Διότι δὲν ἦτο ἐπακριβῶς γνωστὴ ἡ εὐρεῖα ἀρμοδιότητος τῆς Ἀκαδημίας καὶ αἱ συντελούμεναι ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι.

Ζητῶ νὰ συγχωρηθῶ ἂν ἀποδίδω σημασίαν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην. Δὲν ὀφείλεται τοῦτο εἰς ἐπηρεασμὸν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν μου ιδιότητα. Φρονῶ ὅτι οἰοσθήποτε δημόσιος θεσμὸς δὲν εἶναι ζωντανὸς μὲ ὅσῃν πρόπει ἔντασιν, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀκτινοβολίαν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἐπίδρασιν εἰς αὐτὴν ἀναλόγως πρὸς τὸν προορισμὸν δι' ὃν ἐτάχθη.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ διότι ἡ Συνεδρία μας εἶναι δημοσία καὶ διότι μᾶς τιμᾷ μὲ τὴν παρουσίαν των ἐκλεκτῶν ἀκροατῶν, νομίζω ὅτι πρόπει καὶ σήμερον, ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων μου, νὰ μὴν παραλείψω τὴν μνησίαν τῶν βασικῶν μας ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἄλλωστε θέλουν κυρίως ἀπασχολήσῃ τὴν συνεργασίαν μας κατὰ τὴν προεδρικὴν μου θητείαν.

Ἐκ τῶν πραγμάτων εἶναι καθωρισμένα ταῦτα εἰς τρία κεφάλαια:

Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν ἐδρῶν διὰ νέων τακτικῶν μελῶν.

Τὸ δεύτερον ἡ ἀναμόρφωσις καὶ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Τὸ τρίτον ἡ ἐπέκτασις τοῦ χώρου τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν μας.

Κατὰ τὸν ἰδρυτικὸν Νόμον, ἡ δύναμις τῆς Ἀκαδημίας ἀνέρχεται εἰς 65 τακτικὰ μέλη. Εἰς τὴν πραγματικότητα οὐδέποτε ὑπερέβη τὰ 45. Σήμερον ἀνέρχεται εἰς 38: Δώδεκα τῆς Πρώτης Τάξεως, ἑναντι 25, δεκαεὶς τῆς Δευτέρας, ἑναντι 25, καὶ δέκα τῆς Τρίτης, ἑναντι 15. Κατὰ σύμπτωσιν 38 μέλη περιελάμβανε καὶ ἡ πρώτη ἐκ διο-

ρισμοῦ σύνθεσις τῆς Ἀκαδημίας. Ἐκ τῶν σημερινῶν 38 μελῶν, οἱ πέντε Συνάδελφοι ἀδυνατοῦν, δυστυχῶς, διὰ λόγους ὑγείας, νὰ παρακολουθήσουν τὰς ἐργασίας μας, διατελοῦντες ἐν ἀδείᾳ. Ἐν ἡ δύο μέλη ἀπασχολοῦνται ἐπὶ πολλὸν χρόνον εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, τιμῶντα ἐκεῖ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Τέχνην. Ἀπομένον συνεπῶς 30 μέλη ὡς σταθερὰ δύναμις. Δὲν εἶναι ἀρκετὴ. Δὲν θὰ συνεβούλευε κανεὶς νὰ καλυφθῇ τὸ ἀνώτατον ὄριον, παρ' ὅλην τὴν ἐνδεικνυομένην προοδευτικὴν αὐξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατεχομένων ἐδρῶν. Ἀλλὰ τυγχάνει καὶ ὅλως ἀπαράδεκτος ἡ μείωσις κάτω τοῦ μέσου μέτρου δυνάμεως τῆς διανυθείσης τεσσαρακονταετίας.

Τὴν ἐποχὴν μας χαρακτηρίζει τεραστία ἀνάπτυξις τῶν Ἐπιστημῶν, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι δὲν συμπαρακολουθεῖ ἀξιολόγως καὶ ἡ Χώρα μας. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν τυχὸν ὑπελείπετο, εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ὑπὲρ πάντα ἄλλον, ἀνήκει ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ζωογόνησιν τῆς ἐπιστημονικῆς κινήσεως καὶ προόδου.

Ἀνθισις ἀκμάζουσα παρατηρεῖται παραλλήλως καθ' ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον εἰς τὰ Γράμματα καὶ τὰς Καλὰς Τέχνας. Δὲν ὕστερεῖ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἡ Πατρίς μας, ὅπως ἀποδεικνύει τὸ πλῆθος τῶν μεταφράσεων εἰς πλείστας ξένας γλώσσας ἑλληνικῶν λογοτεχνικῶν ἔργων, ἡ ἀπονομὴ τοῦ Βραβείου Νόμπελ εἰς τὸν Ἑλληνα Ποιητὴν κ. Γ. Σεφέρην, αἱ τόσον ἐπιτυχεῖς ἐκθέσεις εἰς τὸ Ἐξωτερικόν πινάκων καὶ γλυπτῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, ἡ εὐρεῖα διάδοσις ἀνὰ τὸν κόσμον συγχρόνων Ἑλληνικῶν μουσικῶν συνθέσεων. Τὴν ἄνθησιν αὐτὴν ὀφείλει ἡ Ἀκαδημία νὰ παρακολουθήσῃ στοργικῶς καὶ νὰ τιμήσῃ θετικῶς.

Ἐπαναπαύομαι νὰ πιστεύω ὅτι ἔχει καταστῇ κοινὴ συνείδησις εἰς τὸ Σῶμα ἡ ἀνάγκη τῆς προκηρύξεως νέων ἐδρῶν. Εὐχαρίστως ἀκούω πολλοὺς συναδέλφους ὑποστηρίζοντας ὅτι ἡ προκήρυξις νέων ἐδρῶν ἀποτελεῖ χρέος τῆς Ἀκαδημίας ἀσυζήτητον. Ἡ πλήρωσίς των ἐπιδέχεται, φυσικὰ, τὴν δέουσαν συζήτησιν πρὸς σχηματισμὸν γνώμης, κρίσεως, ἀποφάσεως.

Διὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ προκήρυξις νέων ἐδρῶν, θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐπαναλάβω διατυπωθεῖσαν ἤδη γνώμην μου, ὅτι ἡ περὶ αὐτῆς ψηφοφορία πρέπει νὰ εἶναι φανερά καὶ μὲ ψῆφον αἰτιολογημένην, ὅπως συμβαίνει, ἂν δὲν σφάλλω, καὶ εἰς τὰ Πανεπιστήμια. Πρὸς τοῦτο ὑποβάλλω πρότασιν τροποποιήσεως τοῦ Ἀρθροῦ 22 τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀναγράψω τὴν πρότασίν μου πρὸς συζήτησιν εἰς προσεχῇ Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Ὀλομελείας. Ἡ προταθεῖσα καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν φανερά ψηφοφορία χρήζει συζητήσεως. Θὰ ἐδίδετο ἀναμφισβητήτως ἓνα ὥραϊον παράδειγμα παρησχίας. Προσωπικῶς συμφωνῶ. Προβλέπω ὅμως καὶ τὰς ἀντιρροήσεις.

Ὡς πρὸς τὸ ἐπίμαχον θέμα τῆς κατοικίας τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ, ἔκδηλον εἶναι τὸ συμφέρον ὅπως τερματισθῇ καλῶς.

Συμπληρώνων ἐφέτος δεκαετίαν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ, εὐχαρίστως ἐνθυμοῦμαι ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1955, ὁπότε εἶχα τὴν τιμὴν νὰ ἐκλεγῶ, εἶχομεν συνεκλεγῇ ὁκτὼ ἐν συνόλῳ τακτικὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας — ὅσα ἴσως οὐδέποτε ἄλλοτε! — Εὐτυχὴς θὰ εἶμαι, ἂν κατὰ τὸ διάστημα τῆς προεδρικῆς μου θητείας προστεθοῦν ἄλλα τόσα τοῦλάχιστον τακτικὰ μέλη.

Δεύτερον βασικὸν θέμα ἔχομεν τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν περὶ τῆς Ἀκαδημίας ἰσχυουσῶν διατάξεων. Ἡ κτηθεῖσα ἐκ τῆς τεσσαρακονταετοῦς λειτουργίας πείρα ἔχει καταδείξει σαφῶς τὴν ἀνάγκην ἀνανεώσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ μας καὶ προσαρμογῆς του εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Καὶ διὰ τὸν τομέα τῆς Διοικήσεως καὶ διὰ τὸν τομέα τῶν Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν ἀπαραίτητοι εἶναι ὠρισμένοι βελτιώσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ τὸ οὐσιαστικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας θὰ ὑποβοηθήσουν καὶ τὴν διοικητικὴν λειτουργίαν θὰ εὐχεράνουν. Ἀπὸ πολλῶν χρόνων μελετᾶται σχετικὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα. Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν τὸ ἐπεξεργάσθη ἡ Σύγκλητος. Εὐρίσκεται τώρα εἰς τὴν Νομικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ταχέως θὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Ὀλομέλειαν πρὸς ὀριστικὴν διατύπωσιν καὶ ἔγκρισιν. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μᾶς εἶπεν ὅτι τὸ ἀναμένει μέχρι τέλους τρέχοντος μηνός, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι, ὥς Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, θὰ τὸ καταθέσῃ ἁμέσως εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ ψηφισθῇ ἄνευ χρονοτριβῆς. Μὲ τὴν πολῦτιμον ἐν αὐτῇ συνδρομὴν τῶν συναδέλφων κ.κ. Π. Κανελλοπούλου καὶ Κ. Τσάτσου, εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ἐπιψηφίσις του.

Τὸ ἂν θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰς ἀρχικῶς μελετηθείσας τροποποιήσεις ἢ θὰ προχωρήσωμεν εἰς πλήρη ἀναμόρφωσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ, θέλει τὸ ἀποφασίσῃ ἡ Ὀλομέλεια. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως, διὰ τοῦ νέου Ὁργανισμοῦ δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ συμπλήρωσις, ἡ ἠθικὴ ἐξύψωσις, ἡ βαθμολογικὴ ἐξίσωσις καὶ ἡ μισθολογικὴ βελτίωσις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀκαδημίας — ἐπιστημονικοῦ, διοικητικοῦ, βοηθητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ.

Ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Ὁργανισμοῦ 54 ὁργανικῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τούτου αἱ 15 εἶναι κεναί. Εἰς τοὺς 39 ὑπηρετοῦντας σήμερον προστίθενται καὶ 7 ἔκτακτοι ἐπὶ συμβάσει ὑπάλληλοι.

Μὲ τὴν τόσον ἐλλιπὴ σύνθεσίν του, τὸ προσωπικὸν ὅχι μόνον εἶναι ἀδύνατον ν' ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ καθήκοντα, ἀλλὰ ὑφίστανται κίνδυνοι ἀποτελεσματώσεως καὶ ἀδρανείας του. Λίαν αἰσθητὴ εἶναι ἐσχάτως ἡ ἔλλειψις Ἐφόρου, καθὼς καὶ ἡ ἔλλειψις Λογιστικοῦ καὶ Διαχειριστικοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν ἐξελίσσεται κυρίως μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ οὐχὶ μέχρι τοῦ ὑπὸ τοῦ Δημοσιοῦπαλληλικοῦ Κώδικος προβλεπομένου βαθμοῦ τοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως.

Ἀπασαι αἱ ἀνώτεραι καὶ ἀνώταται θέσεις καταλαμβάνονται δι' ἀρχικοῦ διαγωνισμοῦ καὶ οὐχὶ διὰ προαγωγῆς ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικά προσόντα. Τοῦτο μαραίνει τὸν ζήλον καὶ ἐλαττώνει τὴν ὑψηρεσιακὴν ἀπόδοσιν τῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ ἰσχυρὸν διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας διοικητικὸν μισθολόγιον, τὸ ὁποῖον ὑπολείπεται κατὰ πολὺ τοῦ τοιούτου τῶν δικαστικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν τεχνικῶν, θεωρεῖται ἀνεπαρκές. Διὰ τοῦτο παρατηρεῖται ἀπροθυμία προσελύσεως ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἱκανῶν ὑποψηφίων, ἵνα ἐπιλεγῶσιν ἐκ τούτων οἱ πλέον κατάλληλοι διὰ τὸν διορισμὸν εἰς θέσεις ἐπιστημονικοῦ καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ. Τοῦναντίον δὲ παρατηρεῖται τὸ λυπηρὸν φαινόμενον τῆς τροπῆς πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις διὰ καλυτέραν σταδιοδρομίαν, πεπειραμένων συντακτῶν καὶ διευθυντῶν τῶν Ἀρχείων. Προσφάτως προσελήφθη, κατόπιν διαγωνισμοῦ, ἱκανὸς λογιστής, ὅστις παρητήθη σχεδὸν ἀμέσως λόγῳ τοῦ γλίσχρου μισθοῦ.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἐθνικὸν της ἔργον ἡ Ἀκαδημία πρέπει νὰ προσελκύῃ καὶ ὅχι νὰ ἀπωθῇ τοὺς ἐκλεκτοτέρους εἰδικοὺς δι' ἕκαστον κλάδον τῆς ἐπιστήμονας καὶ πρέπει νὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικά μέσα, οὕτως ὥστε καὶ μὲ ζήλον καὶ μὲ ἐμπνευσιν καὶ μὲ ἀνέσιν νὰ ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἐμπιστευμένην ἐργασίαν, πὺν ἀφορᾷ τοὺς ψυχικοὺς καὶ πνευματικοὺς θησαυροὺς τοῦ ἱστορικοῦ βίου τῆς Φυλῆς μας.

Μὲ τὸν νέον Ὁργανισμὸν τὸ προσωπικὸν μας διπλασιάζεται, προβλεπομένων 105 ἐν ὄλῳ θέσεων, συγχρόνως δὲ τακτοποιεῖται καλύτερον βαθμολογικῶς καὶ μισθολογικῶς, ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὸν Κώδικα Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

Τὰ Ἰνστιτούτα τῆς Ἀκαδημίας πρέπει νὰ ἀναδειχθοῦν εἰς ἐπιστημονικὰ φυτόρια γόνιμα, τὰ ὁποῖα ὅχι μόνον ἐντὸς τοῦ Ἰδρύματος θὰ δημιουργήσουν παράδοσιν ἀλλὰ καὶ τὰ πολλαπλασιαζόμενα Πανεπιστήμια θὰ τροφοδοτήσουν μὲ ἄξια καθηγητικὰ στελέχη.

Τρίτον θέμα βασικὸν εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ χώρου τῶν ἐγκαταστάσεών μας.

Ἐπ' αὐτοῦ δὲν ὑφίσταται ἀνάγκη νὰ ἐπεκταθῶ, διότι ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ νέου μεγάρου τῆς Ἀκαδημίας ἐπὶ τοῦ κληροδοτηθέντος ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Γ. Οἰκονόμου οἰκοπέδου, εὐοίωνως πραγματοποιηθεῖσα προχθὲς διὰ χειρὸς τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου, λύει τὸ πρόβλημα τῆς ἀνέτου ἐγκαταστάσεως ὅλων τῶν Ἐπιστημονικῶν Ἰνστιτούτων καὶ Ἀρχείων. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀνέγερσις τῆς οἰκοδομῆς θὰ συντελεσθῇ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Θὰ ᾔτο παράλειψις εἶναι δὲν ἐμνημόνευα καὶ πάλιν ἀπὸ ἐδῶ τὴν ἄοκνον καὶ ἀποτελεσματικὴν προσπάθειαν τῶν πρώην Προέδρων κ.κ. Ἱ. Θεοδωρακοπούλου καὶ

Ἰ. Ξανθάκη, τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Ὁρλάνδου, καθὼς καὶ ὅλων τῶν μελῶν τῆς Συγκλήτου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Κτιρίων, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἔργου τούτου.

Ἡ μεταφορὰ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ἰνστιτούτων καὶ Ἀρχείων εἰς τὸ νέον κτίριον θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ χρησιμοποιηθοῦν αἱ ὑπόγειοι αἴθουσαι διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῶν ἤδη ἐστοιβαγμένων διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀκαδημίας. Ἀλλὰ καὶ αἱ ὑπόλοιποι ὑπόγειοι αἴθουσαι ἐλπίζω νὰ ἀπελευθερωθοῦν συντόμως, ἐφ' ὅσον ἐνεκρίθη πίστωσις 600.000 Δρχ. ἐτησίως διὰ τὴν στέγασιν τῶν Γεν. Ἀρχείων τοῦ Κράτους, τὰ ὅποια, ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς των, φιλοξενοῦμεν. Δοθέντος τοῦ βάρους τοῦ ὄγκου τοῦ χάρτου, ποὺ ἀποτελοῦν τὰ Γεν. Ἀρχεῖα, εἶναι δύσκολον νὰ ἐξευρεθῇ ἀμέσως κτίριον τῆς ἀπαιτουμένης ἀντοχῆς τοῦ δαπέδου, δι' ὃ καὶ μελετᾶται ἡ ἀνέγερσις ἐιδικοῦ κτιρίου. Θὰ καταβληθῇ πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ὀριστικῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ κτιρίων, ἐπικαιρὸν εἶναι νὰ ἀναφέρω ὅτι μελετᾶται ἡ κτιριακὴ ἀξιοποιήσις καὶ τῶν κληροδοτηθέντων ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Μανούση εἰς τὸν Πειραιᾶ οἰκοπέδων.

Ἀρκετὰ σοβαρὸν ζήτημα, τὸ ὅποιον θὰ ἔπρεπε νὰ προστεθῇ εἰς τὰ τρία προβληθέντα, εἶναι ἡ ἐλευθέρα διάθεσις τῶν πόρων τῆς Ἀκαδημίας, ἄνευ προληπτικοῦ ἐλέγχου καὶ μόνον, φυσικά, μετὰ τὴν ἐπιβαλλομένην ἐκ τῶν ὑστέρων κήρυξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Τοῦτο θὰ διευκολύνῃ ἀφαντάστως τὴν λειτουργίαν τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀποτελεῖ μίαν ἐκ τῶν σπουδαιότερων ὑποσχέσεων, ποὺ ἔδωσεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὸ Ἰδρυμα.

Ἐνισχυόμενοι μετὰ τὴν προκήρυξιν καὶ συμπλήρωσιν νέων ἐδρῶν, μετὰ τὴν ἴδρυσιν νέων ἀπαραιτήτων Ἰνστιτούτων καὶ Ἀρχείων, ὅπως τῆς Φιλοσοφίας, τῶν ἐπιστημονικῶν ὄρων καὶ τοπωνυμίων, μετὰ τὴν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν μας, μετὰ τὴν ἄνετον διεύρυσιν τῶν χώρων ἐργασίας, θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐντείνωμεν τὴν ἐργατικότητά μας καὶ τὴν ἀποδοτικότητά τοῦ Ἰδρύματος, ὥστε νὰ καταδείξῃ τοῦτο ἔτι περισσότερον τὴν ἐθνικὴν του χρησιμότητα καὶ νὰ δικαιώσῃ ἀπολύτως τὴν Πολιτείαν, ἣ ὅποια τόσον ὑψηλὴν ἀποστολὴν ἔταξεν εἰς αὐτό.

Ὁφείλομεν μετὰ παρησίας νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι εἰς πολλοὺς τομεῖς ἐρεῖνης, ἐμφανίσεως καὶ προβολῆς τοῦ πολιτιστικοῦ μας κεφαλαίου ὑστεροῦμεν αἰσθητῶς καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς γείτονας βαλκανικὰς χώρας. Ἐγγίζει τὰ ὅρια βαρείας παραμελήσεως τοῦ πατριωτικοῦ μας καθήκοντος ἡ τοιαύτη καθυστέρησις, διότι δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβεῖς συνεπείας δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων. Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος καὶ μέσα εἰς τὸν Βαλκανικὸν καὶ μέσα εἰς τὸν Μεσογειακὸν καὶ μέσα εἰς τὸν παγκόσμιον χώρον δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν της ἀκμὴν καὶ ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν της ἰσχύν, ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα

μέρος και από το πνευματικόν της σφρῆγος και τὴν πολιτιστικὴν της ἀκτινοβολίαν. Ἡ προβολὴ τῆς ἱστορίας τῶν λαῶν καὶ ἡ ἔξαρσις τῆς δημιουργίας των δὲν ἀποτελεῖ κοῦφον ματαιοδοξίαν. Ἀποτελεῖ διεκδίκησιν στοιχειώδη τῆς πραγματικῆς των θέσεως εἰς τὴν συνύπαρξιν.

Εἶναι πραγματικὸν ἀμάρτημα νὰ ἔχωμεν τόσον ἐξαίρετον ἐθνικὴν κληρονομίαν τριῶν χιλιετηρίδων ἀκαταπαύστου ἀνανεώσεως τῶν ὑψηλοτέρων ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἀξιῶν, πού εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν καθιερώθησαν τὸ πρῶτον διὰ νὰ γίνουν κτῆμα ἐσαεὶ τῆς Ἀνθρωπότητος ὅλης, νὰ ἔχωμεν τόσον μοναδικὴν εἰς τὸν κόσμον ἐθνικὴν κληρονομίαν καὶ νὰ μὴν τὴν ἐνεργοποιοῦμεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν. Εἶναι κρίμα ἀσυγχώρητον νὰ ἔχωμεν τόσους ἀσυγκρίτους θησαυροὺς φαντασίας, εὐδαισθησίας, ἐμπνοῆς, ὥραίας ἐκφράσεως τοῦ λαϊκοῦ μας ψυχικοῦ πλούτου καὶ νὰ μὴν τοὺς περισώζωμεν καὶ νὰ μὴν τοὺς ἀποταμιεύωμεν καὶ νὰ μὴν τοὺς ἀξιοποιοῦμεν μὲ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ μὲ τὴν ἐντέλειαν πού ἐπιβάλλεται. Μέσα εἰς τοὺς θησαυροὺς αὐτοὺς ἀθανατίζονται τὰ ζώπυρα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Μέσα στοὺς θησαυροὺς αὐτοὺς διαωνίζεται τὸ μαγικὸ μυστικὸ τῆς Ἑλληνικῆς διαρκείας. Ἐκεῖ ἐμφωλεύει ἀείζων τὸ Ἑλληνικὸν Αἰμόνιον.

Καὶ τὸ ἀμάρτημα γίνεται βαρύτερον καὶ τὸ κρίμα γίνεται μεγαλύτερον ὅταν δὲν μᾶς λείπουν οἱ ἀξιοὶ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἐμπνευσμένοι δημιουργοί, πού θὰ μπορούσαν ν' ἀξιοποιήσουν εἰς τὸ ἔπακρον τὰ πολύτιμα αὐτὰ ἐθνικὰ κεφάλαια, ἀλλὰ μᾶς λείπουν μόνον τὰ ὑλικά καὶ ὀργανωτικά μέσα. Μᾶς λείπει ὁ αὐστηρὸς προγραμματισμός, ἡ προμελετημένη μεθόδευσις, ἡ ἄνετος δοῦσις.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχη Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ νὰ μὴν ἀναλάβῃ αὐτὴ σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ἀθθεντικὴν ἔκδοσιν τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων. Οὔτε ἐπιτρέπεται νὰ παραμείνουν ἀνέκδοτα καὶ ἄγνωστα τόσα κείμενα βυζαντινῶν συγγραφέων, τῶν ὁποίων εὐχερεστέρα δι' ἡμᾶς εἶναι ἡ ἐπεξεργασία καὶ ἡ δημοσίευσις. Ἀλλὰ μήπως ἐπιτρέπεται νὰ παραμένουν ἐν πολλοῖς ἀναποκάλυπτοι οἱ θησαυροὶ τῆς Δημοτικῆς μας Ποιήσεως καὶ τῆς λαϊκῆς μας μουσικῆς, τῆς ἐθνικῆς μας γενικώτερα λαογραφίας;

Δὲν θὰ ἤθελα νὰ ἐπεκταθῶ εἰς ἄλλους ἐξ ἴσου σπουδαίους τομεῖς, ὅπως εἶναι ἡ ἀναζήτησις τῶν στοιχείων τῆς συγχρόνου μας Ἱστορίας, ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν καὶ γνῶσιν τῶν ὁποίων ὄχι μόνον τὸ ἐθνικὸν φρόνημα θὰ τονωθῇ ἀλλὰ καὶ ἡ ἐθνικὴ ἄμυνα θὰ κατοχυρωθῇ ἀσφαλέστερον.

Ἴδου τὸ λαμπρὸν στάδιον δόξης, πού ἀνοίγεται εἰς τὴν Ἀκαδημίαν εὐθὺς ὡς συμπληρωθῇ ὁ ἀρχόμενος βαρύτερος ἐξοπλισμός της. Ποῦ ἄλλοῦ μπορούν νὰ καταξιωθοῦν, παρὰ εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτήν, τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρετή, ἡ Ἑλληνικὴ Ψυχὴ;

Ἡ σκυτάλη τῆς Ἐθνικῆς μας διαρκείας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μας μεγαλείου δὲν παραδίδεται ἀπὸ χέρι σὲ χέρι. Παραδίδεται ἀπὸ ψυχὴν σὲ ψυχὴν. Καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ἐθνῶν ὑπερίπταται μὲ δύο πτερὰ. Τὸ ἓνα κινεῖ ἡ παράδοσις. Τὸ ἄλλο κινεῖ ἡ πρόοδος.

Ἔχω καὶ σὲ ἄλλη μου ὁμιλία ξαναεἰπεῖ: Ἡ πρόοδος, διὰ τὸ εἶναι ζωτική, δημιουργική, καρποφόρος, πρέπει νὰ εἶναι νόμιμη θυγατέρα τῆς παραδόσεως. Δὲν εἶναι ἀλήτισσα, δὲν εἶναι ἄσωτη κόρη ἢ ἀληθινὴ πρόοδος. Εἶναι ἀρχοντοθυγατέρα. Καὶ τὸ ἂν εἶναι τέτοια, θὰ τὸ ἀποδείξῃ στὸ μέλλον μόνον μὲ τὸ νὰ δημιουργήσῃ καὶ αὐτὴ νέαν παράδοσιν.

Θεματοφύλακες καὶ ἡμεῖς, στὴν αἴθουσαν αὐτὴν, τῆς ζωντανῆς ἐθνικῆς παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ πρόσκοποι τῆς ὅμοιως ἐθνικῆς προόδου, συνειδητοποιοῦμεν τιμίως τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν στὴν ὁποίαν ἐτάχθημεν. Ἐρευνῶντες τὸ παρελθὸν καὶ διαφωτίζοντες τὸ παρόν, καταβάλλομεν τὴν εἰσφορὰν μας διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ μέλλοντος. Καὶ μὲ τὴν πίστιν, ποὺ μᾶς θεμελιώνει ἡ γνῶσις, μὲ τὸν ὁραματισμόν, ποὺ μᾶς προβάλλει ἡ ἔμπνευσις, προβλέπομεν μὲ πεποίθησι φωτεινόν, ἀνθηρόν, εὐκαρπὸν τοῦ αἰωνίου Ἑλληνισμοῦ τὸ μέλλον.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ὁ Πρόεδρος κ. Γ. Ἀθανασιάδης Νόβας ἀγγέλλει τὸν ἐπισυμβάντα τὴν 12ην Ἰανουαρίου θάνατον τοῦ Βασιλείου Κριμπᾶ, τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Α' Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΕΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΩΝ ΦΑΚΕΛΩΝ

Ἐγκρίνεται ἡ κατάθεσις ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἀκαδημίας ἐσφραγισμένων φακέλων ὑπὸ τῶν κ.κ. Θ. Σιώκου (Α.Π. 50239) καὶ Φ. Γκούμα (Α.Π. 50390).